

I **Dagbladet** skrev Erik Pierstorff, etter å ha sett stykket for annen gang på Club 7:

“De enkelte skuespillere har funnet frem til ny kontakt med seg selv og hverandre. De fyller ut de enkelte situasjoner som klær de er trygge i – selv når de nesten ingen klær har på. I hva som var en skisse av en jente fra landet som ikke greide det i byen, gir Karin Benan oss nå et lite portrett – uten at forestillingen henfaller til naturalisme av den grunn. Noen ganger skifter den stil så lynraskt at bare det er en glede i seg selv. Skuespillerne ta hvite hanske på, og i en antydning gammeldags turdansk framsier de bildet av det stivnede, kjærlighetsløse seksuelliv i et borgerlig ekteskap slik mange har det. Og plutselig blir ikke sammenhengene mellom vårt næringsliv og vårt følelsesliv, vår livsfølelse og vår aggresjon påtrengende – men fattbare. Og skremmende. Jeg kunne nesten ikke le. Men jeg moret meg kongelig – om De forstår.”

Runar Bakken og Birgit Christensen i “Jug meg en saga”.

Utdrag fra: «Jug meg en saga»

Side 3:

(Denne scenen er ikke stedsbestemt. Personen kommer inn; bak, midt på scenen. Hun bærer på en stor kasse som er påmalt: «Fossdal Våpenfabrikk». Hun setter fra seg kassen på venstre side av scenen og går frem, midt på scenen.)

Personen: Ja! Men jeg elsker Fossdal.
Jeg elsker dette stedet.
Det er én altoverveiende grunn:
Terrenget.
Amerikanerne og fabrikken sikrer våre liv
og vårt levebrød.
Denne bygda hadde ingen fremtid.
Vi måtte være realistiske.
Det lå ingen fremtid i de småbrukene.
Ja! Vi lever av en våpenfabrikk.
Meningen var våpen til sport og jakt.
Det er ikke stort nok marked for det.
Det meste er våpendeler til allierte land.
Ingen her i bygda tenker på det.
Det er politikk, det.

Det viktigste for oss er smør på brødet
og fottøy til bygdas barn.
Dere lager problemer.
Vi har løst våre.
Hverken mer eller mindre har foregått her i Fossdal.
Ti minutter fra sentrum -
Norges lengste KNA-bane.
Skole for de skolemodne.
Korpset kommer hjem med
medaljer fra Haderslev.
Menighetsarbeid for de troende.
Bingo for de enslige.
Lunsj på hotellet.
Sykehus for de sårede.

Side 8:

(Torill Hagan, 17 år, kommer inn fra høyre side. Hun er på hybelen sin i Oslo.)

Torill: Kjære alle sammen.
Stearinlyset brenner. Skal jeg besøke noen venner?
Jeg tror jeg blir hjemme i kveld.
Listen to your heart baby, toner frem fra hjørnet.
Jeg har kommet gjennom femte leksjon.
Har gjort det så koselig her, kan dere tro.
Lots of love - Yours Torill.
Kjære dere.
Jeg savner dere litt.
Dumt dere ikke er her -
så kunne jeg vist dere de gatene jeg liker å gå.
Hilsen meg.

Kjære dere.
En hegg en benk et sted i fred.
Mor og far, dette er mitt yndlingssted.
En plass helt for meg selv
hvor jeg hver lørdagskveld
i en bortgjemt krok
koser meg med en bok.
Kjærlig hilsen Torill.

Kjære alle sammen.
Tilbake på hybelen.
Sender en hilsen.
Hils til alle hjemme i Fossdal.
Torill.

(Det følgende er en telefonsamtale mellom Torill og hennes foreldre. Foreldrenes stemmer over høyttaleranlegget.)

Fru Hagan: Ja, hallo. Det er hos Hagan.

Torill: Ja - hei mamma.

Fru Hagan: Å, er det deg Torill. Hvordan har du det?

Torill: Eh - jo. Har dere fått pakken jeg sendte oppover?

Fru Hagan: Jada. Jeg var på posthuset. Du kan bare beholde de pengene som ble til overs.

Torill: Fint.

Fru Hagan: Snakk litt høyere. Jeg hører deg nesten ikke. Er du ikke helt bra?

Torill: Jo.

Fru Hagan: Det er så koselig å høre stemmen din. *(Stille.)* Torill, Torill - er du der?

Torill: Mamma - jeg vet ikke hva jeg skal gjøre.

Fru Hagan: Torill, er det noe galt?

Torill: Alt jeg gjør blir bare galt. Jeg greier ingen ting. Jeg har det så fælt.

Fru Hagan: Ja, men Torill - nå må du ikke ta sånn på vei. Du gjør deg selv bare vondt med det.

Torill: Men det er sant mamma. Det er sant.

Fru Hagan: Kommer du deg ikke litt ut, da? Det kurset som ...

Torill: Jeg har ikke overskudd til å gjøre noen ting. Og så har jeg ikke noen penger.

Fru Hagan: Du tjener jo over tusen kroner i måneden i salongen ...

Torill: Jeg sitter alene kveld etter kveld etter kveld på den forferdelige hybelen. Jeg har jo ingen venner her jo. Det er ikke noe trivelig i frisørsalongen heller. Jeg kommer dit, og går der - og slaver. Og så er det så varmt der hele tiden. Jeg går på kino alene nesten hver kveld. For å ha noe å gjøre. Nå har jeg sluttet på det engelskkurset også.

Fru Hagan: Ja, men det gjør jo ikke noe, hvis det var kjedelig det kurset ...

Torill: Det er ikke det eller det eller det. Skjønnere du ikke at alt låser seg for meg. Jeg er så utrygg.

Fru Hagan: Du må ikke tenke sånn. Det gjør jo ingen ting - hvis det var kjedelig, det kurset.

Torill: Det var en gutt på det kurset. Og nå føler jeg meg så dum.

Fru Hagan: Hva er det for noe?

Torill: Han spurte om jeg ville være med ham ut. Jeg sa ja. Men jeg turte ikke gå dit. Jeg liker ham innmari godt. Han heter Erik.

Fru Hagan: Ja, men Torill - det er sånn det er. Hør her jenta mi, du har hele livet foran deg.

Torill: Det er tull mamma. Du vet at det er tull det du sier nå. Det er nå jeg er på ræva.

Jeg føler meg som en dritt. Det er ingen som forstår meg. Jeg har jo ingen å snakke med.

Fru Hagan: Torill, pappa vil snakke litt med deg.

Torill: Nei, men mamma jeg vil ikke.

Hagan: Hallo Torill. Det er pappa. Jeg skjønner på mamma at du ikke har det helt godt. Det er ikke lett å bo alene. Og det er vanskelig å bli voksen. Du skjønner det nå.

Torill: Det er ikke det det dreier seg om. Du vet ikke noe om det her. Jeg er ...

Hagan: Vi kan ikke snakke nå. Det er dyrt å ringe, Torill.

Torill: Er du helt sprø.

Hagan: Hør her. Nå foreslår jeg at du går rett hjem og i seng. Du kan komme oppover i helga - så kan vi snakke om dette her.

Torill: Jeg er så redd. Jeg vil snakke med mamma.

Hagan: Nei, mamma kan ikke det nå, Torill.

Torill: Hvorfor kan hun ikke det? Jeg forlanger ...

Hagan: Nei, men mamma kan ikke det nå.

Torill: Hvorfor kan hun ikke det?

Hagan: Mamma gråter, Torill. - Nå tar du det med ro, jenta mi.
Og så sees vi til helga. *(Torill begynner å gå mot høyre; ut.)*
Torill? - Torill? - Torill -

Side 24:

Personen: Snakk ikke til meg om å være realistisk.
Jeg har tenkt.
Jeg står og lager maskingevær.
Det finnes ikke noe annet arbeid her.

Side 25:

Personen: Det er klart jeg kan ta meg en tur i marka -
opp i fjellet.
Jeg har både tid og penger til det, jeg.
Alle kan jo det.
Hvis de har lyst til det -
men jeg har jo ikke lyst!

Side 26:

Personen: Hadde det ikke vært for at dette er et teaterstykke
så hadde ikke Jon Bryni
sagt det han kommer til å si nå.

Tenke det, ja.
Tenke det ut, nei.

Jon: Jeg kjenner ikke Torill.
Jeg kjenner ikke dere.
Men, noen ganger, når jeg ler, så sier Torill at jeg ler så rart.
Jeg skjønner godt at hun sier det.
Jeg er liksom aldri ordentlig glad.

Når Torill og jeg for eksempel skal på skytterlagsfest,
så har jeg lyst til å gå dit og synes at det er hyggelig,
men når jeg kommer dit, så kunne jeg like gjerne ha blitt hjemme.

Jeg vet ikke jeg, men det er så rart, for noen ganger så synes jeg
at alt er helt allright og at det er bra,
men så kan jeg plutselig bli helt utafør og nedfor
og så blir jeg fly forbanna.

Det er så slitsomt.

En ting er å stå og prate her nå -
men det er en helt annen ting å komme hjem i leiligheten
sammen med Torill.
Da er alt helt annerledes.
Kanke prate sånn jeg da.

Torill og jeg er jo helt alene.
Og hvor kan vi få hjelp hen?

Personen: Har dere forsøkt hos Politiet?

TEATERSENTRUM DANNES:

Det var på denne tiden **TEATERSENTRUM** tok form og ble dannet; en felles interesseorganisasjon for de fire teater- og ballettgruppene i Norge, inspirert av tilsvarende organisasjoner i Sverige og Danmark. De første møtene ble holdt på TRAFØ på Tøyen, og Perleporten tok del i dette arbeidet. Vi hadde jo selv, syntes vi, allerede kjempet *lenge* for å få økonomisk støtte, til drift og turne, fra Oslo kommune, Akershus fylkeskommune og andre, noe som bl.a. også medførte en viss debatt i Aftenposten og Arbeiderbladet.

I februar 1997 ble Teatersentrum stiftet. Blant de gruppene / kompaniene som stiftet organisasjonen, var Collage Dansekompani, Danseloftet, Dukketeaterverkstedet, Filiokus Teatret, Fri Ballett, Grenland Friteater, Høvik Ballett, Musidra, Perleporten Teatergruppe, Saltkompagniet, Teater 4, Teatret Rundt-Omkring, Thesbiteatret og Tramteatret.

Se – les;

Artikkelen “Danse- og Teatersentrum 30 år” – i STIKKORDET - Nr. – 2007.
Utgitt av Norsk Skuespillerforbund:
